UN GÂND DESPRE RUXANDRA DONOSE

(Costin Popa – 13 aprilie 2007)

Frumoasă, „nepământean de frumoasă” – citez sintagma inserată în **Frankfurter Allgemeine Zeitung** din 25 septembrie 2004 -, înaltă, cu siluetă de top model şi ţinută de rafinată eleganţă, Ruxandra Donose a intrat în scenă parcă plutind, cu degajare şi respiraţie princiară. Avea o dublă aură. Eroina sa, Angelina din **Cenuşăreasa** de Rossini, simţea încă de la început împlinirea ursitei ce îi era rezervată, coroana care i se va aşeza pe creştet, în ultima scenă a concertului de aseară de la Opera Naţională Bucureşti. Dar un nimb divin îi înconjura fruntea... era semnul excelenţei în artă pe care auditoriul l-a perceput de la prima notă, fermecat. Mezzosoprana a atras ca un magnet prin cântul său, a electrizat, a fascinat, a sedus, a entuziasmat. O orchestră de viole pare să se fi reunit spre a-i defini irizaţiile din timbralitate, într-o omogenitate stupefiantă ce reuneşte sunetele grave domol conturate, cu registrul central preţios învelit şi cu acutele strălucitoare. Artista derulează linia melodică într-un neîntrerupt legato cu o maleabilitate de manipulare a instrumentului său ce asociază moliciunile, subtilităţile cu sunetele de forţă, ornamentaţiile precis conturate în cânt silabic sau vocalizat cu evoluţiile acrobatice din ţesăturile de extremă dificultate. Mai mult decât atât, coloratura rossiniană este abordată nuanţat, cu lanţ de crescendi - diminuendi, nici o cascadă de fioriturі nu seamănă – din unghi expresiv – cu alta. Diversitatea coloristică este uriaşă şi mezzosoprana o prezintă într-o varietate de cadenţe proprii (una ajungând în siguranţă până la incredibilul Do # acut) în piatra de încercare a rolului, temutul rondò ce încheie opera după un parcurs de maximă tensiune emoţională şi implicare.

Ce seară memorabilă! De mulţi, mulţi ani nu s-a mai auzit pe scena Operei bucureştene o asemenea voce rossiniană, perfect pliată stilistic personajului. Au anturat-o cu respectul cuvenit valorii autentice, sub bagheta lui Adrian Morar, partenerii Darius Coltan, Vicenţiu Ţăranu, Petre Burcă, Mihnea Lamatic, Anna Mirescu, Antonela Bârnat.

Ruxandra Donose a adus la Bucureşti, pe scena Operei Naţionale, parfumul ilustrelor performanţe mondiale. A fost Angelina în 16 spectacole (!) la prestigiosul Festival de la Glyndebourne din 2005, va aborda acelaşi rol în alte 17 seri (!) la ediţia din 2007, într-un ritm ucigător, la două-trei zile distanţă, o adevărată probă de anduranţă, aş afirma, unică la acest moment în lumea lirică.

Ruxandra Donose, o mare cântăreaţă, o imensă artistă! Publicul, în picioare, a explodat şi a ovaţionat-o îndelung.